

საქმე №1/4----18
(№0-----)

თბილისის საქალაქო სასამართლო
გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით
20 ნოემბერი, 2018 წელი თბილისი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
კოლეგია
მოსამართლე - ლელა ნოზაძე,
სხდომის მდივანი - სოფიო ჩოხელი,
ბრალდების მხარე:
პროკურორი - ც----- ც-----,

დაცვის მხარე:
ბრალდებული - პ-----ა ვ-----ას ძე ა-----ი დაბადებული 1-----ს,
პ/ნ 0-----, ნასამართლობის არ მქონე, საქართველოს მოქალაქე,
რეგისტრირებული მისამართის გარეშე და ფაქტობრივად მცხოვრები: ქ.
თბილისი, მ-----,
ადვოკატი - მ---- ს-----ა,

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე
მუხლის პირველი ნაწილი,

სხდომის სახე - ღია,
აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

სასამართლომ დადგენილად ცნო, რომ პ-----ა ა-----ი და თ----- ლ-----ი
2013 წლიდან 2018 წლამდე იმყოფებოდნენ არარეგისტრირებულ
ქორწინებაში და ცხოვრობდნენ ერთად, როგორც მეუღლეები. 2018

წლის 4 სექტემბერს, დაახლოებით 20:00 საათზე ქ.თბილისში, გ-----
----- მიმდებარედ არსებულ სკვერში, ეჭვიანობის
ნიადაგზე მომხდარი შელაპარაკებისას პ-----ა ა-----მა ყოფილი
მეუღლის - თ----- ლ-----ის მიმართ განახორციელა ფიზიკური
ძალადობა. კერძოდ, სახეში ხელის დარტყმით წააქცია მოასფალტებულ
ზედაპირზე და შემდეგ თავის არეში ხელის რამდენიმეჯერ დარტყმით
სცემა.

საქმის არსებითი განხილვის სხდომაზე მხარეებმა საქმეზე
წარდგენილი მტკიცებულებები გახადეს უდავოდ, რაც სასამართლოს
მიერ მიღებული იქნა გამოკვლევის გარეშე.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის
1-ლი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, გამოკვლევის გარეშე
მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი სხვა გარემოება და ფაქტი,
რომელზეც მხარეები შეთანხმდებიან.

სტრასბურგის სასამართლო მიიჩნევს, რომ ზოგიერთ საპროცესო
უფლებაზე უარის თქმა არ შეიძლება ჩაითვალოს კონვენციის მე-6
მუხლის დარღვევად. სასამართლო შენიშნავს, რომ უფლებაზე უარის
თქმა, კონვენციის მიზნებიდან გამომდინარე ეფექტიანი რომ იყოს,
აუცილებელია განხორციელდეს აშკარა ფორმით და ასევე,
უზრუნველყოფილი იყოს მინიმალური დაცვის გარანტიები. ამასთან
დამატებით უფლებებზე უარის თქმა არ უნდა ეწინააღმდეგებოდეს
საჯარო ინტერესს.

მტკიცებულების შეფასების თავისუფლების პრინციპიდან
გამომდინარე, რომლის თანახმად, არცერთ მტკიცებულებას არ გააჩნია
წინასწარ დადგენილი ძალა, ბრალდებულის აღიარება შეიძლება
შემაჯამებელ გადაწყვეტილებას დაედოს საფუძვლად მხოლოდ იმ
შემთხვევაში, როდესაც ის დასტურდება საქმეზე შეკრებილი
მტკიცებულებების ერთობლიობით, რაც საკმარისია გონივრულ ეჭვს
მიღმა სტანდარტის დაკმაყოფილებისათვის. საკმარისად მიიჩნევა
მხოლოდ ისეთი მტკიცებულებების ერთობლიობა, რომელთა
პირველწყაროს წარმოადგენს არა მხოლოდ ბრალდებულის აღიარება,

არამედ ბრალდებულის ჩვენებისაგან დამოუკიდებელი სხვა მტკიცებულებითი ინფორმაციის წყაროები.

პ-----ა ა-----მა სასამართლო სხდომაზე თავი სრულად ცნო დამნაშავედ წარდგენილ ბრალდებაში და დაეთანხმა მხარეთა მიერ უდავოდ გამხდარი მტკიცებულებებით დადგენილ ფაქტებს.

პ-----ა ა-----ის აღიარება წარდგენილ ბრალდებაზე, სრულად თავსებადია დაზარალებულ თ----- ლ-----ის, ნ----- ა-----ის, პ-----ა ა-----ის გამოკითხვის ოქმებით, შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმითა და ბრალდებულის დაკავების ოქმით დადგენილ ფაქტებთან, რომელთა შეფასებით სასამართლო თვლის, რომ პ-----ა ა-----მა ჩაიდინა ოჯახში ძალადობა, ე.ი. ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით.

პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

პ-----ა ა-----ის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა ის, რომ აღიარა და მოინანია ჩადენილი დანაშაული, დაზარალებულსა და ბრალდებულს შორის კონსფლიქტი ამოწურულია და ითხოვს ბრალდებულის მიმართ კანონით გათვალისწინებული შეღავათების გამოყენებას. პ-----ა ა-----ის დამამძიმებელი გარემოებაა ის, რომ მის მიმართ გამოცემულია შემაკავებელი ორდერები.

სასჯელის გამოყენების დასაბუთება:

სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 259-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, „სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის

სიმძიმეს“. სასჯელის სამართლიანობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე სსკ-ის 53-ე მუხლის 1-ლი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

ამასთან, სასჯელის დანიშვნის დროს საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გათვალისწინებულ უნდა იქნეს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავეს წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფაქცევა ქმედების შემდეგ.

სასამართლო განმარტავს, რომ სასჯელის სამართლიანობა სასამართლომ უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი თავისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე, 81-ე 258-ე-260-ე, 268-ე-269-ე, 271-ე-274-ე, 277-ე-279-ე, 292-293-ე მუხლებით,

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

პ-----ა ა-----ი ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის

სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ დაენიშნოს თავისუფლების აღკვეთა 6(ექვსი) თვის ვადით;

პ-----ა ა-----ს სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყოს ფაქტობრივი დაკავების მომენტიდან - 2018 წლის 11 სექტემბრიდან;

გაუქმდეს პ-----ა ა-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - პატიმრობა;

ნივთიერი მტკიცებულება 2(ორი) ცალი კომპიუტერული დისკი შენახულ იქნეს სისხლის სამართლის საქმის შენახვის ვადით.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე. მისი გასაჩივრება შეიძლება 1(ერთი) თვის ვადაში თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, თბილისის საქალაქო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე :
/ლელა ნოზაძე/